

[Anders Andersen.]

som jeg finder helt urimelig, nemlig at man ikke vil lade erhvervsorganisationerne disponere over disse midler uden med den højtærede statsministers tilslutning. Jeg ved ikke, om det er udtryk for manglende tillid hos den højtærede statsminister over for vore store erhvervsorganisationer, eller om det er udtryk for en vis vilje eller lyst hos den højtærede statsminister til at optræde som barnepige over for erhvervslivet i almindelighed. Jeg har så megen tillid til disse erhvervsorganisationer, at hvis man stiller midler til rådighed for dem, må de minsandten også selv under det ansvar, som deres stilling giver dem, have lov til at disponere over disse midler. Jeg ønsker ikke, at det høje ting eller den højtærede statsminister — med al respekt for hans evner — skal være barnepige for vort erhvervsliv i denne sag.

Vi må afvise forslagene om nordiske fonds, og vi må afvise statsministerens ændringsforslag ud fra de betragtninger, jeg har fremført med hensyn til tilbagebetaling. Vi vil under denne behandling, så stærkt som vi kan, fremhæve, at det er et retmæssigt krav, vi kommer med: at forsikringstagerne i den udstrækning, det er gør ligt, skal have deres penge tilbagebetalt. Jeg skal da slutte disse få bemærkninger med at anbefale det høje ting at stemme for det ændringsforslag, som mindretallet har stillet, i overbevisning om, at det er helt i kontakt med den enkelte forsikrings-tagers indstilling og helt i kontakt med, hvad jeg vil kalde politisk anstændighed over for borgernes midler.

Hanne Budtz: Vi har nu haft en indgående udvalgsbehandling af lovforslaget, og vi har jo allerede fået en beretning om forhandlingerne i udvalget. Jeg må sige, at jeg troede ikke mine egne ører, da det ærede medlem hr. K. B. Andersen begyndte at referere disse interne forhandlinger. Jeg var af den opfattelse ligesom vel de fleste i det høje ting, at det er aldeles stridende mod skik

og brug her i tinget at referere, hvad der er foregået under udvalgsbehandlingen. Det var yderst forbavsende. Det ærede medlem indlod sig også på at citere af notaterne. Bortset fra at det er indiskret, tror jeg ikke engang, han bad om tilladelse til at citere. Men naturligvis, det ærede medlem rejser dermed spørgsmålet om offentligheden under udvalgs møderne. Jeg må sige, at jeg ville have foretrukket pressens referat fremfor det ærede medlems referat, så havde vi vel også været fri for de traditionelle bemærkninger som „usaglige forhandlinger“ o. s. v. Jeg skal ganske forbigå nogle, som jeg følte som personlige bemærkninger vedrørende mig selv, og jeg skal slutte mig til det ærede medlem hr. Anders Andersens opfordring til den højtærede statsminister om at komme med en udtalelse om det forefaldne.

Lovforslaget hedder stadig rent formelt „forslag til lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund“, men reelt var det ved fremsættelsen og første behandling et forslag om at give midler til oprettelse af nordiske fonds. Nu efter udvalgsbehandlingen er det af flertallet blevet ændret til et forslag om at yde midler dels til nordiske fonds, dels til diverse andre formål, nemlig en blanding af gaver til erhvervene og ungdommens uddannelse, og endelig et lille beløb til krigsskadede.

Det for mit parti vigtige spørgsmål, nemlig at få pengene betalt tilbage til de mennesker, der tvungent måtte betale dem i sin tid, uden at der altså er blevet brug for dem alle, har naturligvis været meget drøftet i udvalget, og det fremgår af betænkningen, at flertallet principielt er af den opfattelse, at en tilbagebetaling ville være den „rigtigste“ anvendelse. Allerede i dette udtryk ligger der efter min mening en fundamental forskel mellem flertallet og oppositionen, idet vi fra vor side mener, ikke at det er det rigtigste, men simpelt hen det rigtige.

Når flertallet alligevel efter denne smukke udtalelse ikke går ind for at gennemføre tilbagebetalingen, begrunder man det med,